

Elzárok érted egy könnycsapot,
míg leáldozóban a nap - elengedlek
vállamon verdeső galambom.
Másodvirágzó lett az ősz,
megül a tornyokon... egy kis lilával
összemosom, foltozom árnyaid,
ha nézlek, bevasalom a holnapot;
fényednek ára van,
libabőrös jégvirágok csurognak
le az ablakon.

Szólnék, de a száj néma,
csak kéz fest egy tiszta alapon.
Hideg van, párásak a balkonok,
a szél várat épít szemközt a falon;
egy villásreggelineél időzít,
játékos felhőkkel táncot rop,
varázsol, ledönt villanyoszlopot.
Ki magát szereti, az életét is.
Elzárok érted egy könnycsapot...
és váratlanul eléd szaladok.
2015. november 20.